

Prostovoljno gasilsko društvo Šinkov Turn, Slovenija

in partner

Vatrogasna zajednica Varaždinske županije, Hrvatska

**GORA:
oGenj pOgasi - bRata spAsi!**

Projekt SI-11-E47-2013-R2,
mednarodna mladinska izmenjava

Gorenje pri Zrečah, 4. – 10. 8. 2013

Izvedba tega projekta je financirana s strani Evropske komisije. Vsebina publikacije (komunikacije) je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.

**Prostovoljno gasilsko društvo Šinkov Turn in
Vatrogasna zajednica Varaždinske Županije**

Mednarodna mladinska izmenjava slovenske in hrvaške gasilke mladine,
skupaj 50 udeležencev (starost 15 – 30 let) in 4 voditelji.

Ime projekta: GORA: oGenj pOgasi - bRata spAsi!

Čas in kraj aktivnosti: 4. – 10. 8. 2013, Gorenje pri Zrečah

Urnik programa:

1. dan – nedelja:

- prihod do 16:30
- pozdrav, uvodne besede organizatorja in so-voditeljev, hišni red, 'skriti prijatelj', poštni nabiralnik za zagate,
- uvodna anketa, razdelitev v »barvne« skupine,
- date clock (urnik), zapolnitev ure z imeni,
- večerja,
- ☺ date clock – spoznavanje, kroženje na 5 min, počitek.

2. dan – ponedeljek:

- zaigrana zgodba (voditelji) za uvod in razmislek o temi, pomen: sporočilnost zgodbe,
- dopoldanske delavnice:
- 1 krog – Konkreten dogodek, ki vas je povezal z mladimi oz. vašo skupino? Kdaj vam je bilo najbolj zabavno, kaj vam je všeč v skupini v vašem okolju? Izmenjava dobrih praks!
- 2. krog- izberemo 'naj dogodek', ga vsebinsko in idejno izboljšamo, kreativno predstavimo na plakatu, poročanje vsake skupine,
- popoldan: orientacija na terenu ob vasi - skriti zaklad: poudarek teambuilding in gibanje; simbolična nagrada za vse,
- barvna evalvacija dneva,
- ☺ Hrvaški »nacionalni« večer.

3. dan – torek:

- zaigrana zgodba (barvna skupina),
- dopoldanski učni del po skupinah: sodeluje profesorica Vesna Lotrič,
- 1. krog »teorija« o komunikaciji + video, odziv na izjave da/ne: učenje izražanja in poslušanja drugačnih argumentov, igra predsodkov, epilog: kaj smo se naučili,
- zaigrana zgodba (barvna skupina),
- 2. krog: Karl Popper debatni turnir, osnovna pravila; učenje brainstorminga za miselno iskanje argumentov na posamezne izzive v družbi (zaposljivost in izkušnje med gasilci),
- popoldan teren: jezero, vodne igre, po-učne in kreativne igre z vsebino,
- barvna evalvacija dneva,
- ☺ taborni ogenj (taborniške igre na prostem).

4. dan – sreda:

- zaigrana zgodba (barvna skupina)
- dopoldan: uspešna zgodba mladih udeležencev: kako sem prišel do poklica - službe in študijska mobilnost; razprava (zakaj je nekdo uspel, kako) in navezava na lastno zaposljivost (iskanje lastnih prednosti/pomanjkljivosti), tehnike in metode za večjo samozavest in pravo samopodobo; vaje za ustrezno izražanje v različnih neugodnih situacijah – video,
- samopromocija: kako se opišem glede v povezavi z zaposlitvijo,
- popoldan: teren v okolici: stik z domačini, delo na kmetiji, zelišča, kuhinjska skupina, športna skupina, priprava na večer, kreativna skupina... z nalogo prinesiti nekaj na večerjo, poudarek na iznajdljivosti in domiselnosti idej; izhodiščne naloge so različne,
- barvna evalvacija dneva,
- ☺ piknik večerja (sami pripravimo večerjo).

5. dan – četrtek:

- zaigrana zgodba (barvna skupina)
- celodnevna ekskurzija Zreče: Unior - ogled poslovnega sistema (stališče: kakšno je delo v proizvodnji, politika firme za delovno klimo, sodelovaje z lokalnimi društvi, kaj ni sanjska služba...) + PGD Zreče (predstavitev gasilske enote IV. Kategorije) + delavnice v dvorani z dnevnimi gosti iz GZS in VZVŽ in ostalimi,
- popoldan: gasilsko športne igre, sodelovanje lokalnih gasilcev + bazen,
- barvna evalvacija,
- ☺ Slovenski »nacionalni« večer.

6. dan – petek:

- zaigrana zgodba (barvna skupina),
- dopoldan: delo po skupinah: vrednotenje različnih trditev (škatle potujejo po prostoru) in iskanje rešitev na izzive, igre vlog (konflikti, komunikacija, nepričakovane situacije, pogled na pretekli dogodek iz dveh perspektiv...), učenje izražanja, poslušanja in razumevanja nasprotnega mnenja,
- popoldan: borza znanja in kazino - dinamičen paket delavnic z uporabo dobrih praks, pridobljenih veščin in kompetenc, vzpodbujanje kreativnosti in domiselnosti udeležencev: oblikovanje programa dela z mladimi, poznavanje EU programov za mlade in MvA; posebna točka vezana na prepoznavanje lastne zaposljivosti, hazard; štiri delovne točke,
- barvna evalvacija in zaključna anketa,
- večerni uradni del: zahvale, diplome (naj...), youthpass, spominska darila, skriti prijatelj,
- ☺farewell party.

7. dan – sobota:

- povzetek in rezultati tedna, vtisi udeležencev,
- načrti za naslednje projekte, konkretni predlogi,
- - odhod domov.

SPORTSKE IGRE

U međunarodnome projektu GORA 2013. također su se kao jedan dio programa prikazale i igre za vatrogasnu mladež. Same igre pojavile su se kao jedan dio programa na vatrogasnim olimpijadama mladeži kako bi se djeca okušala i u drugačijim oblicima natjecanja osim klasične vatrogasne vježbe s preprekama i štafetne utrke. Igre su osmišljene na način da pokušaju povezati razvoj određenih motoričkih i funkcionalnih sposobnosti sa vatrogasnom tematikom. U tome se je i uspelo i vatrogasne igre se sve više koriste kod rada sa djecom i mladeži kroz razdoblja kada nema vatrogasnih natjecanja. Ove igre izazivaju kod djece razvoj sposobnosti kao što su fleksibilnost, snalažljivost, brzina reakcije, agilnost, brzina kao i mnoge druge koje su potrebne za kvalitetan motorički razvoj djece i mladih. Također razvija se timski duh i osjećaj zajedništva jer djeca uče surađivati i na razne druge načine, ne samo kroz vježbu s preprekama i štafetnu utrku. To ojačava samu povezanost između djece i izgrađuje pozitivne stavove kod mladih ljudi. Uz sve navedeno postižu se još i sljedeći ciljevi i zadaci:

- usvajanje osnovnih struktura kretanja i baratanja predmetima (hodanje, trčanje, bacanje, hvatanje, ciljanje, gađanje...)
- poticanje mladih na uključivanje u rad sportskih klubova
- sudjelovanje na natjecanjima
- razvoj pozitivnih crta ličnosti, prihvaćanje pobjeda i poraza
- poticanje i stvaranje navike za rekreativnim bavljenjem sportom

PRENOŠENJE LOPTICE

Igrači prenose lopticu, a da je ne diraju rukama.

UPUTA

Pet igrača postave se na drvene podmetače. Prvi igrač uzima lopticu za tenis i postavlja ju ispod brade. Tako noseći lopticu odlazi na podmetač gdje ga čeka drugi igrač i pokušava mu predati lopticu tako da mu ona bude ispod brade. Drugim igrač ide do trećeg i teko dok se ne dođe do cilja. Kada igrač prijeđe cilj svi igrači pomiču se za jedno polje i u igru ulazi novi igrač. Igra traje do isteka vremena od 2 minute.

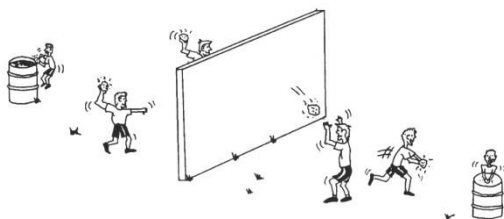
BODOVANJE

Za svako pravilno predavanje loptice dobiva se 5 bodova.

NAPOMENA

Igrači ne smiju dirati loptu rukama. U slučaju da loptica padne igrači moraju krenuti od početka.

IGRE SA SPUŽVOM

Spužve natopljene u vodu treba prebaciti preko zida.

UPUTA

Sa svake strane zida nalazi se pet igrača. Igrači sa jedne strane prebacuju spužvu punu vode preko zida, a igrači sa druge strane ih pokušavaju uhvatiti i iscijediti u za to predviđenu posudu. Iscijeđene spužve ponovno vraćaju preko zida.

BODOVANJE

Za svaku litru vode ekipa dobije 1 bod.

NAPOMENA

Sudjeluju svi igrači.

PRENOŠENJE VODE

U ovoj igri igrači prenose vodu u lavoru.

Pravila igre

9 igrača sjedi jedan za drugim, a 10. igrač prazni lavor. Prvi igrač puni lavor vodom i predaje ga preko svoje glave dalje sljedećem u redu. Drugi igrač preuzima lavor i predaje ga trećemu. Kad je lavor prazan, na isti se način preko svakog igrača vraća na start. Lavor se ne smije bacati.

Bodovi

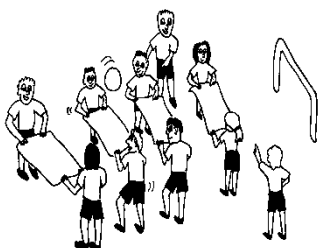
Litra vode u bačvi nosi jedan bod.

Pozor

Svi sudjeluju u igri prema redoslijedu.

IGRA S DEKOM

U ovoj igri lopta se s jedne deke baca na sljedeću sve dok ne uđe u gol.

Pravila igre

Ekipa se dijeli na 4 para s dekom (ukupno 8 igrača) i dva igrača koja su zadužena za loptu. Parovi s dekama rade zajedno i bacaju loptu dalje na deku sljedećeg para, sve dok zadnji par ne baci loptu u gol. Ako lopta po putu padne na pod, igrač koji je zadužen za loptu uzima je i stavlja na deku para koji je bacio loptu. Parovi s dekama ne smiju uhvatiti loptu rukama.

Bodovi

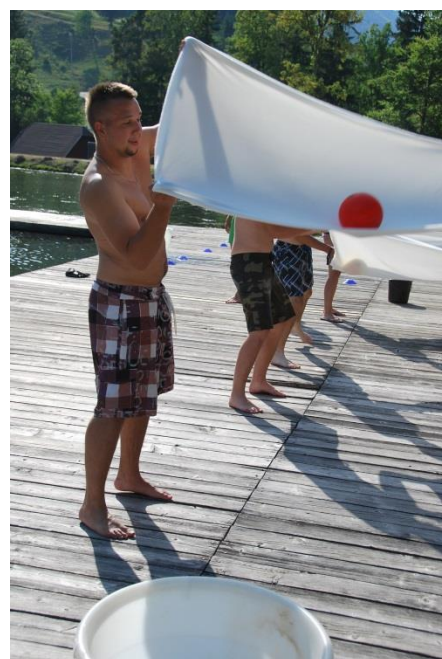
Svaki gol vrijedi 2 boda.

Pozor

Svi sudjeluju u igri prema redoslijedu.

LAGER OLIMPIADA: V SLOVENŠČINI

<http://www.gasilec.net/operativa/mladina/taborske-igre>

PREDLOGI ENERGIZER-JEV

To so kratke povezovalne igre za aktiven začetek delavnic ali skupinskega dela.

1. ZAVOZLANE ROKE

Stojimo čim bolj skupaj, ni nujno da v krogu. Udeleženci zaprejo oči in prekrižajo roki. Nato primejo dve roki, vendar ne sosedovi in s tem zavozlamo skupino. Igre je konec, ko se razvozlamo in stojimo v krogu.

2. HOROSKOP – RAZPOREDITEV PO DATUMIH ROJSTVA (Z LETNICAMI)

Brez besed se razporedijo od najstarejšega do najmlajšega.

3. HOROSKOP – RAZPOREDITEV PO DATUMIH ROJSTVA (NE GLEDE NA LETNICO)

Brez besed se razvrstijo od januarja do decembra.

4. UJEMANJE PADAJOČEGA

Udeleženci stojijo v krogu z ramo ob rami. Prostovoljec stopi v sredino kroga, zapre oči, se zavrti in se nage nazaj. Udeleženci ga z rokami ujamejo in dvignejo v stoječ položaj.

5. POTOVANJE OBROČA V SKLENJENEM KROGU

Potrebujemo hulahop obroč. Udeleženci se primejo za roke in sklenejo krog. Obroč postavimo med dve sklenjeni roki. Naloga je, da obroč prepotuje cel krog. Rok ne smejo spustiti, na kakšen način bo obroč potoval, je prepuščeno udeležencem. Med izvedbo ne govorijo.

6. ATOMI IN MOLEKULE

Atomi (udeleženci) se gibajo po prostoru. Vodja nato reče: V skupine po 4 in se razvrstijo v skupine (molekule) glede na število, ki ga pove vodja. Kdor ni v skupini dobi kazensko točko ali izpade iz igre. V naslednjih klicih spremenimo številke.

7. MARILYN MONROE...

Udeleženci stojijo v krogu in po trije skupaj prikazujejo različne naloge (Marilyn Monroe, James Bond, toaster, slon ...)

8. RAZLIČNI POZDRAVI (ESKIMSKI...)

- Slovenski - pomahaš z roko
- Eskim - podrgni nos z nosom
- Tajska - roke v molitev, le prsti so odprti proti bradi, kazalec se dotika nosu, pogled v tla
- Angleški - poljub na roko oz. stisk roke
- Ruski - močno stisni roko, medvedji objem in 3-krat poljub na lice
- Gasilski - kot da si v uniformi deseter - sodnik
- Japonski - roke ob telesu, dlan obrnjena proti nogi, rahel priklon, pogled v tla, enako se priklonita, zenska ima prekrižane roke - dotik prstov
- Egipt - poljub na lice, velja le za isti spol + rokovanje
- Sicilija - objem, botru poljubimo roko
- Skavtski - trije prsti v višino oči - rečeš 'bodi pripravljen - vedno pripravljen' pomen odkritosrčnost, požrtvovalnost, čistost, palec pokrije meziniec - močnejši zaščiti šibkejšega
- Kenijska plemena: daj petko in pomigaj s prsti
- Turčija - z obema rokama zaobjemi roko osebe, ki jo pozdravljaš
- Maori - dotik nos in čelo
- Nepal oz. tibetanska plemena - star pozdrav: pokaži jezik

9. RAZVRŠČANJE PO VELIKOSTI ČEVLJEV

Udeleženci se razvrstijo po velikosti čevljev, možnost je tudi razvrščanje v skupine glede na velikost noge.

10. KRIČAČ

Vsi stojijo v krogu, tako da vsak lahko vsakogar pogleda v oči. Voditelj poveljuje: "Glave dol!" nato čez nekaj trenutkov: "Glave gor!" Takrat mora vsak pogledati nekomu v oči. Če tisti gleda nekoga drugega, se ne zgodi nič. Če pa tisti gleda nazaj isto osebo, potem oba teatralično pokažeta drug na drugega in zakričita. Potem gresta iz kroga. Igro nadaljujemo, dokler niso kričali vsi. Tudi če ostaneta samo še dva, ponovita postopek "glave dol, glave gor - aaaaaaaaaaaaaa"!

11. TRIJE NOSOVI

Udeleženci prosto hodijo po prostoru. Ko vodja zakliče "Trije nosovi!", udeleženci kar se da hitro sestavijo skupine iz treh dotikajočih se nosov. Uporabi domišljijo: štiri leva kolena, pet desnih palcev, dve ušesi ... Igra se konča, ko se vsi smejejo.

12. RAZVRŠČANJE IMEN

Igralci stopijo na stole, ki so postavljeni v krogu in se razvrstijo glede na prvo črko imen – po abecednem redu – ne da bi stopili na tla.

13. KAČA

Oblikujemo kačo tako, da se primemo za roke ali dlani in zapremo oči. Prvi v kači odpre oči in vodi ostale. Kačo lahko vodi tudi čez namišljene ali prave ovire, se giba v počepu, po prstih na nogah...

14. MEČKANJE PAPIRJA

Vsak udeleženec dobi dva papirja v velikosti A4 (časopis, reklame...). Njegova naloga je, da samo z eno roko zmečka kos papirja v žogico. Enako naredi z drugo roko. Nato z rokami oba lista tudi razpre (spet samo z eno roko).

15. RAZVRŠČANJE PO PRIIMKIH UDELEŽENCEV

16. ALI IMAŠ RAD SVOJA SOSEDA

Udeleženci sedijo v krogu. Potrebujemo en stol manj, kot je udeležencev. Oseba brez stola nekoga vpraša: IME, ali imaš rad svoja soseda. Če odgovori DA, njegova soseda poskušata zamenjati mesti, usesti se skuša tudi »spraševalec«. Če odgovori NE, ga »spraševalec« vpraša: Koga pa imaš rad?. Vprašani pove eno lastnost in udeleženci, ki imajo to lastnost, morajo zamenjati sedež. Igro nadaljuje tisti, ki ostane brez stola.

Predlogi za zamenjavo mest: Vsi, ki nimajo bratov ali sester; vsi, ki živijo na kmetiji, vse ženske; starejši od 25 let; vsi, ki so rojeni avgusta; vsi samski; vsi, ki imajo svoj avto; vsi, ki imajo ločene starše; vsi levičarji; vsi poročeni; vsi, ki imajo modre oči...

ZGODBE BARVNIH SKUPIN - včasih za razmislek o sebi in prijateljih

SLADOLED

Pred časom, ko je sladoled stal dosti manj kot danes, je desetletni deček vstopil v bar in se usedel za mizo. Natararica mu je prinesla kozarec vode.

»Koliko stane porcija sladoleda?« je vprašal deček. »Petdeset centov« mu je odvrnila natararica. Deček je prišel šteti svoje kovance. »Koliko pa stane sladoled v lončku?«

V tistem trenutku so vstopili novi gostje in natararica je počasi izgubljala potrpljenje.

»35 centov« mu je grobo odvrnila. Deček je še enkrat preštel svoje kovance in dejal: »Potem mi prinesite sladoled v lončku.« Natararica mu je prinesla sladoled in račun. Deček je pojedel svoj sladoled, plačal račun pri blagajni in odšel. Ko se je natararica vrnila k mizi, da bi jo počistila, je pričela jokati, kajti tam, na robu krožnička, je bilo 15 centov napitnine.

Deček je izbral sladoled v lončku in ne cele porcije zato, da je prihranil napitnino zanjo.

BASEN O

V gozdu zavlada panika. Baje ima medved Medo seznam živali, ki jih bo pojedel.

Pa se prvi opogumi jelen in gre k medvedu.

Jelen: "Medo, je res, da imaš seznam živali, ki jih boš pojedel?"

Medo: "Res je."

Jelen: "Mi lahko poveš, če sem na seznamu?"

Medo: "Ja, si."

Naslednji dan je bil jelenov zadnji.

Pa se opogumi volk in gre k Medotu: "Medo, je res, da imaš seznam živali, ki jih boš pojedel?"

Medo: "Res je."

Volk: "Sem na njem?"

Medo: "Si."

Volk se poslovil od medveda, naslednji dan pa tudi od življenja.

Panika v gozdu narašča

Tretji dan medveda obišče zajček: "Medo, je res, da imaš seznam živali, ki jih boš pojedel?"

Medo: "Res je."

Zajček: "Sem na njem?"

Medo: "Si."

Zajček: "Me lahko zbrišeš, prosim?"

Medo: "Seveda lahko, ni problema."

SLEPI MOŽ

Nekega dne je na stopnicah neke zgradbe sedel neki slepec s klobukom blizu svojih stopal in z napisom, na katerem je pisalo: "Slep sem, prosim, ponudite mi pomoč." Mimo je prišel strokovnjak za reklamo, se zaustavil pri slepcu in opazil, da je bilo na klobuku le nekaj metalnih novčičev. Sklonil se je, da bi mu dal denar, potem pa je brez dovoljenja vzel karton, ga obrnil in napisal nov napis.

Popoldne se je vrnil k slepemu človeku in opazil, da je bil klobuk poln novčičev in denarja. Slepec ga je prepoznal po korakih in ga vprašal, če je on tisti, ki je nekaj napisal na karton, in kaj je napisal. Mimoidoči je odgovoril: "Nisem napisal neresnico – samo sem napisal tvoje sporočilo na drugačen način." To je rekel, se nasmehnil in se izgubil v gneči. In tako slep človek ni zvedel, da se je napis preprosto glasil: "Danes je pomlad, a jaz je ne morem videti."

Spremeni strategijo, kadar gre vse okoli tebe narobe in videl boš, da se bo prej ali slej obrnilo na boljše.

ŠUM V KOMUNIKACIJI

Direktor ekonomike napiše tehničnemu direktorju: Jutri ob 9. uri zjutraj bo sončni mrk, česar prav gotovo ne vidimo vsak dan. Zato poskrbite, da se bodo vsi zaposleni v civilnih oblekah zbrali na tovarniškem dvorišču. Med opazovanjem tega redkega dogodka bom osebno dajal vsa potrebna pojasnila. Če pa bo deževalo, ne bomo kaj prida videli. V tem primeru gre osebje v jedilnico.

Tehnični direktor sporoči vodji kadrovske službe: Po nalogu direktorja bo jutri ob 9. uri zjutraj sončni mrk. Če bo deževalo, ga na dvorišču v civilnih oblekah ne bomo videli. V tem primeru bomo sončni mrk izvedli v jedilnici. Torej nekaj, česar gotovo ne vidimo vsak dan.

Vodja kadrovske službe pove vodji proizvodnje: Po nalogu direktorja bo jutri ob 9. uri zjutraj v civilnih oblekah izveden sončni mrk v jedilnici. Direktor bo odredil, ali naj dežuje ali ne. Torej nekaj, česar gotovo ne vidimo vsak dan.

Vodja proizvodnje telefonira mojstru izmene: Če bo jutri v jedilnici deževalo – torej nekaj, česar ne vidimo vsak dan – bo ob devetih naš direktor v civilni obleki mrknil.

Mojster pove delavcem: Jutri ob devetih naj bi naš direktor mrknil. Škoda, da kaj takega ne vidimo vsak dan!

KITAJSKI PRINC

Pripovedujejo, da bi moral biti približno leta 250 pr. n. št., v starodavni Kitajski, neki princ s severnega področja dežele okronan za cesarja. Da pa bi lahko zasedel prestol, se je moral po zakonu poročiti.

Zato se je odločil, da bo priredil tekmovanje med dvornimi damami. Želel je videti, katera bo vredna, da postane njegova žena. Naslednjega dne je razglasil, da bo na posebni slovesnosti sprejel vse dame, ki bi se želele poročiti z njim, in jih dal na preizkušnjo.

To je izvedela tudi starka, ki je pred mnogimi leti služila v palači. Bila je rahlo žalostna, ker je vedela, da je njena mlada hči globoko ljubila princa.

Ko je prispela domov in o tem pripovedovala mladenki, je slednja na njeno veliko začudenje izrazila željo, da bi se udeležila slovesnosti. Nejeverno jo je vprašala: "Hči moja, kaj pa boš tam počela? Navzoče bodo vse najlepše in najbogatejše dvorne dame. Izbij si to zamisel iz glave. Vem, da trpiš, toda naj se trpljenje ne sprevrže v norost!"

In hči je odgovorila: "Ne, draga mati, ne trpim, niti nisem nora. Vem, da nikoli ne bom izbrana, vendar je to priložnost, da sem vsaj nekaj trenutkov v prinčevi bližini. To me bo osrečilo."

Ponoči se je mladenka napotila v palačo. Tam so bila zbrana vsa najlepša dekleta.

Princ je razglasil preizkušnjo: "Vsaki bom dal po eno seme. Gojiti ga boste morale z ljubeznijo in mu omogočiti rast. Tista, ki v šestih mesecih vzgoji najlepšo rožo, bo moja soproga."

Prinčev predlog je bil v skladu s tradicijo tega ljudstva, ki je zelo cenilo gojenje česar koli, naj so to vrednote, navade, prijateljstva, odnosi itn. Čas je mineval in milo dekle je zelo nežno in potrpežljivo skrbelo za seme, ker je vedelo, da če bo lepota rože rasla kakor njena ljubezen, se ji ni treba bati za izid.

Toda minili so trije meseci in nič se ni zgodilo. Mladenka je poskusila vse načine, ki jih je poznala, toda seme ni želelo vzkliti. Dan za dnem se je vse bolj oddaljevala od svojih sanj, a njena ljubezen je bila vse globlja.

Minilo je šest mesecev in ni ji uspelo vzgojiti rože, po kateri je tako hrepenela. Ker se je zavedala svojega napa, je materi dejala, da se bo ne glede na okoliščine vrnila v palačo na dogovorjeni dan in ob dogovorjeni uri, samo da bi bila še nekaj trenutkov v prinčevi bližini. Ko je napočil čas, se je pojavila v palači, vendar s prazno vazo.

Vsa druga dekleta so imela rožo, eno lepšo od druge, najrazličnejših oblik in barv. Bila je žalostna, ker ji za razliko od preostalih deklet edini ni uspelo vzgojiti cveta. Prišel je pričakovani trenutek in princ je zelo skrbno in pozorno opazoval vsako dekle. Potem ko je šel mimo vseh, je razglasil odločitev. „Tista lepa mladenka s prazno vazo bo moja prihodnja soproga!!!“

Vsi navzoči so bili povsem osupli. Nihče ni razumel, zakaj je princ izbral prav tisto, ki ni vzgojila ničesar.

Princ je mirno dejal: "To dekle je edino vzgojilo rožo, zaradi katere je vredno, da postane cesarica, ROŽO ISKRENOSTI! Vsa semena, ki sem jih razdelil, so bila jalova!"

RUBEN

V mestu na vzhodu je živel star, velik, zelo pobožen mož, Ruben. Bogati gospodar mu je dovolil, da spi pod njegovo streho.

Nekega večera je stari Ruben zaspal. K njemu je prišel angel in mu rekel: "Ruben, jutri ob zori bo umrl najbogatejši človek v tem mestu!" Ruben se je takoj zbudil, padel na kolena in v strahu zavpil v molitvi: »Dragi Bog, zakaj bi moral moj gospodar umreti tako nenadoma?"

Naglo se je oblekel in odhitel v gospodarjevo hišo. S palico je tolkel na vrata, da je zbudil gospodarja. "Gospod, oprost mi, če sem te zbudil, ampak sem imela grozne sanje. Angel se mi prikazal v snu in mi rekel, da bo ob zori umrl najbogatejši človek v mestu. Lord stori nekaj!"

Bogatašu ni bilo dobro v duši. Takoj je poklical zdravnika, ki ga je pregledal in ugotovil, da je bilo vse v redu. Toda bogataš je bila večino noči zbudjen, zaspal je tik pred zoro.

Spet ga je zbudilo razbijanje po vratih. Skočil je pokonci in pokukal skozi okno. Pred vrati je stala služkinja in govorila skozi solze: "Gospod, pravkar je umrl Ruben."

PIŠKOTI IN SOK

Nekoč je živel deček, ki je želel spoznati Boga. Vedel je, da je pot, ki vodi do Boga dolga, zato je pograbil kovček, ga napolnil s piškoti in sokom ter se podal na pot.

Prehodil je nekaj ulic, ko je zagledal starejšo gospo. Sedela je na klopci v parku in opazovala golobe. Prisedel je in odprl kovček. Ravno, ko je hotel narediti prvi požirek soka, se mu je zazdelo, da je starka poleg njega lačna, zato ji je ponudil piškot. Hvaležno ga je sprejela in se mu nasmehnila.

Njen nasmeh je bil tako čudovit, da ga je želel ponovno videti, zato ji je ponudil tudi sok. Še enkrat se mu je nasmehnila. Deček je bil očaran. Tako sta v parku sedela celo popoldne, jedla in se smehljala brez da bi spregovorila besedo. Ko se je zmračilo, je deček postal utrujen in želel je oditi domov. Vstal je, odšel, vendar se je že po nekaj korakih obrnil, stekel do starke in jo močno objel. Poklonila mu je svoj največji nasmeh.

Ob dečkovem povratku domov, je bila mama nad njegovo radostjo povsem presenečena.

Vprašala ga je: »Kaj te je danes osrečilo?« Odgovoril je: »V parku sem kosil z Bogom.« Preden je mama lahko odgovorila, je dodal: »Veš kaj, Ona ima najlepši nasmeh na celim svetu.«

PIŠKOTI NA LETALIŠČU

Neko dekle je na letališču čakalo na polet. Ker se je čakanje zavleklo, si je kupila knjigo, da bi ji čas hitreje minil. Kupila si je tudi vrečko piškotov. Sedla je v čakalnico, da bi lahko v miru brala.

Poleg nje je sedel mož, ki je odprl revijo in tudi začel brati. Ona je mirno brala in si postregla prvi piškot iz vrečke. Takoj je tudi mož poleg nje vzel enega. Postala je nejevoljna, toda rekla ni ničesar. Pomislila je: "Kako je nesramen. Če bi bila bolj odločna, bi mu eno prisolila, da bi si zapomnil za vedno."

Vsakič, ko je vzela piškot, je tudi on vzel enega. Bila je tako ogorčena, da sploh ni vedela, kaj storiti. Ko je v vrečki ostal samo še en piškot, je pomislila: "Kaj bo pa zdaj naredil ta brezobzirnež?" Mož pa je razdelil zadnji piškot na dva dela in ji z nasmehom ponudil zadnjo polovico. To pa je bilo že preveč. Začela je pihati od jeze. Zaprla je knjigo, pograbila stvari in odšla v prostor za vkrcanje.

Ko se je v letalu, že umirjena, udobno namestila na svojem sedežu, je odprla torbo in z začudenjem zagledala še zaprto vrečko piškotov. Pozabila je, da je piškote dala v torbo. Mož pa je z njo delil svoje piškote, ne da bi postal jezen, živčen, nejevoljen ali vznemirjen, medtem ko je bila ona vsa iz sebe, ker je mislila, da jesta njene piškote. Zdaj pa ni bilo več časa za razlage in opravičevanje.

Kolikokrat v življenju jemo piškote drugih, pa se tega ne zavedamo?

NOGOMETNI TRENER

Nogometno moštvo je dobilo novega trenerja. Vsi so ga imeli radi, zato je bil trening množično obiskovan. Še posebej je trenerja vzljubil eden izmed fantov. Nekoč so fantje po treningu videli trenerja, da je šel k prodajalcu sadja in zelenjave in si tam ogledoval jabolka. Nato je vzel najlepše jabolko, ga dal v žep in odšel.

Fantje so bili osupli. Odločili so se, da bodo svojega trenerja še večkrat zasledovali, zato so mu po vsakem treningu sledili. Vedno znova je zahajal v trgovino s sadjem in zelenjavo in si ogledoval jabolka, in vedno vzel najlepšega, ga dal v žep in odšel proti domu.

Eden izmed fantov je vpraša ostale: "Ste videli? Krade!"

Vsi so mu pritrdili. To se je razširilo in na treningih je bilo vedno manj fantov, dokler ni na koncu prišel samo tisti fant, ki je trenerja najbolj vzljubil. Trener se je začudil in vprašal fanta kaj je narobe. Fant je bil v zadregi, a mu je vendar povedal. Nato je trener tega fanta vzel s seboj k

prodajalcu. Tam je trener, tako kot vsakič, gledal jabolka, vzel najlepšega in ga dal v žep.

Nato je vprašal prodajalca: "Koliko sem vam dolžan?"

Prodajalec pa mu je odvrnil: "Saj ste že poplačali. Ničesar mi niste dolžni."

Ko sta trener in fant odšla domov, je fantu trener razložil, da gre vsako jutro po mleko in ga prinese tudi prodajalcu sadja in zelenjave, v zameno pa ima zato vsak dan eno jabolko zastonj. Ker mu jabolko pred treningom nič ne koristi, ga vzame po treningu, ko je lačen in mu jabolko tekne.

Fant je to takoj povedal ostalim fantom. Tisti, ki je bil najbolj glasen pri širjenju govoric, da trener krade, se je zamislil in takoj poklical trenerja ter se mu opravičil. Trener je rekel, naj se oglasi pri njem doma, s seboj pa naj prinese velik vzglavnik. Fant je privolil in se oglasil pri njem. Trener ga je povabil na vrt in fantu dal v roke škarje. Rekel mu je, naj prereže vzglavnik in vse perje raztrosi v veter. Fant je to z veseljem naredil, saj je bila to zelo lahka pokora za njegove lažne obtožbe.

Ko je opravil, se je nasmehnil in pogledal trenerja, ta pa mu je rekel:

"Sedaj pa poberi vse to perje in ga stlači nazaj v vzglavnik. Ko boš to storil, ti bo oproščeno."

Fant je žalostno pogledal in rekel:

"Gospod, ampak perje je veter raznosil na različne kraje. Nemogoče je, da bi vse pobral in stlačil nazaj v vzglavnik." Trener mu je na to rekel: "Enako je s tvojimi besedami."

OKNO

Mlad par se je na novo naselil v ulici. Naslednje jutro, ko sta zajtrkovala, je žena opazila sosedo, kako obeša perilo.

"Kako umazano perilo", je rekla. "Saj sploh ne zna prati. Morda potrebuje nov pralni prašek, pa bo bolje oprala!" Mož je opazoval dogajanje, a rekel ni nič. Vsakokrat, ko je sosedo sušila perilo, je bil komentar isti. Mesec dni kasneje je žena osupnila, ko je neko jutro videla, da je sosedino perilo čisto.

Rekla je možu: "Poglej! Končno se je naučila dobro oprati perilo. Le kdo jo je naučil?"

Mož ji odgovori: "Nihče, jaz sem danes bolj zgodaj vstal in pomil okno!"

*Samo en način je, kako vzgojiti otroka tako, da bo krenil po pravi poti.
Tako, da sami hodimo po njej.
Abraham Lincoln*

Nika Dolinar, takrat še dijakinja 4. letnika predšolske vzgoje, me je v juniju povabila na **mednarodno izmenjavo gasilske mladine iz Slovenije in Hrvaške**. Vabilu sem se z veseljem odzvala, saj rada delam z mladimi in mladimi po srcu.

Po izobrazbi sem pedagoginja in prof. zgodovine. Poučujem na Srednji vzgojiteljski šoli in gimnaziji Ljubljana. Poklicno in v prostem času se ukvarjam s proučevanjem komunikacije, saj le-ta predstavlja temelj človekove eksistence ter osnovo razvoja njegove osebnosti in identitete. Komunikacija nas torej definira. Od nje je odvisna kvaliteta našega življenja in uspešnost na delovnem mestu.

Pričakovano je, da si ljudje želimo prijetnih in pristnih medosebnih odnosov, vendar le-ti niso stvar naključja, ampak delo (motivacija) vseh, ki smo vključeni v te odnose. Učinkovita komunikacija ni nekaj, kar bi nam bilo dano, ampak je vseživljenjski proces samospoznavanja in nadgrajevanja. Da smo učinkoviti pri sporazumevanju, moramo najprej ugotoviti svoj lasten prevladujoči slog komuniciranja in komunikacijski slog sogovornikov. Na tak način se jim lažje približamo in povečamo možnost boljšega medosebnega razumevanja. Če pa želimo obvladovati svojo komunikacijo, moramo najprej (s)poznati sami sebe – svoje vrednote, prepričanja, predsodke, cilje in potrebe. To so t. i. filtri, ki vplivajo na našo (ne)verbalno komunikacijo s samim seboj in z okolico. Ti filtri so privzgojeni, naučeni in podedovani.

Si znamo odgovoriti na vprašanja: »Kdaj se počutim dobro v svoji koži? Kaj me v življenju razveseljuje? Zakaj odreagiram v konfliktnih situacijah tako in zakaj ne drugače? ...«

Ni lahko najti odgovore na ta vprašanja. Predpogoj je izjemna notranja motivacija, znanje in izkušnje, da lahko ozavestimo dejavnike komuniciranja, ki delujejo na nas na (ne)zavedni ravni.

Ukvarjanje s komunikacijo bi morala biti dolžnost vsakega izmed nas. Za uspešnost sporazumevanja smo namreč odgovorni vsi.

In ravno zaradi tovrstne kompleksnosti komunikacije smo se z go. *Marijo Kunstelj* in go. *Sašo Kovačevič* dogovorile, da udeležencem mladinske izmenjave predstavim **osnove sporazumevanja**, ki jim bodo prišle prav tako v osebnem kot tudi v poklicnem življenju.

Vedoželjnim mladim sem 6. avgusta pripravila predavanje z naslovom »Komunikacijske veščine«. S PP prezentacijo in vodenjo diskusijo sem se dotaknila sledečih tem:

- **opredelitev pojma komunikacija**
- **vrste in načini komuniciranja**
- **dejavniki, ki vplivajo na komunikacijo (filtri in izbira vedenja)**
- **kakovost sporazumevanja**
- **potek sporočanja**
- **opredelitev pojma konflikt**
- **sprožilci konflikta**
- **tehnike/metode reševanja konfliktov (Orodje SDI®)**

Sem tudi **certificirana trenerka in izvajalka komunikacijskega orodja SDI®**, ki je izjemno učinkovita tehnika/metoda medsebojnega sporazumevanja in reševanja konfliktov. Gre za preverjeno orodje, ki se od l. 1971 uporablja tudi v vzgojno-izobraževalnih sferah po vsem svetu. Orodje SDI®, ki izhaja iz Teorije zavedanja odnosov (TZO v nadaljevanju), temelji na štirih osnovnih načelih:

1. vedenje usmerja motivacija, s katero želimo ohraniti samospoštovanje
2. motivacija se v konfliktu spremeni
3. osebne vrline, ki so pretirane ali napačno uporabljene, so lahko zaznane kot slabosti
4. osebni filtri vplivajo na zaznavanje sebe in drugih

Orodje SDI® je vprašalnik in ne test. Služi samorefleksiji in razvoju posameznika. Ukvarja se z **motivacijo posameznika** in ne z njegovimi sposobnostmi.

Kaj so prednosti Orodja SDI®?

- samozavedanje lastnega komunikacijskega sloga
- prepoznavanje komunikacijskih slogov sogovornikov
- boljše razumevanje samega sebe in drugih
- boljše zadovoljstvo in spoštovanje samega sebe ter drugih
- zavedanje, da so slabosti zgolj pretirane osebnostne vrline
- konstruktivno soočenje z različnimi konfliktnimi situacijami in njihovim reševanjem
- izboljšanje komunikacijskih sposobnosti za podajanje in sprejemanje povratne informacije ...

SDI® toplo priporočam vsem mladincem-gasilcem in njihovim mentorjem, saj bodo z njim spoznali svoj komunikacijski slog in lastno konfliktno zaporedje.

Več na: <http://www.fastforwardonline.com/index.php/sl/our-clients/testimonials/11-testimonials/79-sdi> (september 2013)

Po predavanju sem se udeležila **diskusij pro et contra**, ki so jih pripravili mladi na temo gasilstva in zaposljivosti. Določena mi je bila vloga aktivne opazovalke in zaključne komentatorke.

Dinamično, zanimivo, poučno in zabavno!

Hvala za prijetno druženje.

Obilo uspešne komunikacije vam želim.

September 2013

Vesna Lotrič

ŽIVLJENJSKE ZGODBE UDELEŽENCEV

Moje ime je Ivica Sedlar.

Imam 21. godinu.

Moja priča započinje nakon završetka osnovne škole. Bio sam dječak vrlo dobrih ocjena, koji je mogao birati smjer srednje škole. Dijete sam, prosječne obitelji gdje su otac i majka radili na minimalnim plaćama. Upisao sam srednju Strojarsku i prometnu školu u Varaždinu, računalni smjer. Istovremeno brat Nikola, upisuje Kineziološki fakultet u Zagrebu, zbog kojeg uzima veliki novčani iznos studentskog kredita, a te iste godine otac nam obolijeva od teške bolesti raka pluća. Uza sve dobre i loše strane nikad nisam posustao napraviti nešto od sebe.

E tada počinje moj život, moj put.

Krenuo sam u srednju školu, naučiti svoje zanimanje koje sam odabrao, da bih se kasnije mogao lakše zaposliti. Troškovi moga školovanja nisu bili osobiti veliki, budući da sam odbrao smjer sličan odabiru moga brata, da bih uspio uštedjeti nekoliko stotina kuna mjesečno za knjige, koje bih moji roditelji dali bratu studentu u Zagrebu kojem je novac bio prijeko potreban. Tako je to bilo tijekom cijele tri godine moga školovanja. No, tada dolazi šok. Od teške bolesti na trećoj godini moga školovanja i četvrtoj godini bratovog faksa, umro nam je otac. Ja u školi, brat na faksu, a jedini izvor financijskih primanja bila je majka, sa minimalnom plaćom. Od tada postajem odlučniji i još bolje motiviran za svoje zaposlenje i rad. Zbog tada teške financijske situacije, brat je čak planirao napustiti svoje školovanje u Zagrebu, kako bih pronašao posao i mogao pomoći majci i meni, da ja završim svoje školovanje. Međutim svi na svojim mjestima hladne glave krenuli smo ispočetka. Stisli smo zube i zajedničkim snagama, progurali moje školovanje do kraja. Bio sam sretan. Imam završenu srednju školu i potvrdu u ruci. Što sad? Planirao sam upisati faks u Zagrebu, međutim ionako teška financijska strana nije mi baš išla u prilog. Više od šest mjeseci tražio samo posao u struci, no nisam pronašao ništa. Te iste godine majka je proglašena tehnološkim viškom u firmi u kojoj je radila 27 godina svojega života te je dobila otkaz, a nezaposlenom bratu dolaze na naplatu rate studentskog kredita. U to vrijeme počeo sam svirati orgulje u svojoj matičnoj župi, te sam ondje upoznao mladu ženu koja je imala otvoreni svoj knjigovodstveni ured. Nas dvoje puno smo pričali o našim životima, te mi je tada ponudila posao knjigovođe. U tom momentu, posao knjigovođe bio mi je najodvratniji posao, kojeg nisam mogao smisliti, i bio sam mišljenja da ja to ne mogu. Međutim nisam imao puno izbora. Upisao sam školu, prekvalificirao svoje znanje u samostalnog knjigovođu i od tada radim sve računovodstveno - knjigovodstvene poslove. Od tada počinjem zarađivati svoje novce, i pomažem svojoj obitelji, u svim financijskim i drugim stvarima. Godinu dana kasnije zbog velikog obujma posla kojega sam radio, otvorio sam svoju firmu te sam preuzeo i dio posla sam na sebe. Bilo mi je izuzetno drago da moja direktorica ima toliko povjerenja u mene, da mi je čak i prebacila neke naše stranke. I tu nisam stao, posao samo nadogradio i proširio, na razne strane, te mi je želja jednog dana zaposliti slične osobe moga karaktera.

Na kraju sada zaposleni smo i brat i ja, imamo pristojne plaće i ne odustajemo od svoga cilja.

Maštali smo o nečem, što smo tek sada postigli. Mogu samo reći da sam sa svojom 21. godinom proživio mnogo toga, ali usprkos svemu nisam zaboravio čemu u životu treba težiti.

Samo red, rad i disciplina dovode do velikog uspjeha.

Nikola Sedlar

Zovem se Nikola Sedlar, rođen sam u Varaždinu 19. studenoga 1986. godine. Profesor sam kineziologije i radim na VII. Osnovnoj školi u Varaždinu kao profesor tjelesne i zdravstvene kulture. Nakon završene Osnovne škole sa odličnim uspjehom u svim razredima bilo je vrijeme za odabir srednje škole. Upisao sam tako zanimanje Tehničar za vozila i vozna sredstva iz smjera strojarstvo na Strojarskoj i prometnoj školi u Varaždinu. Tijekom tog školovanja natjecao sam se u

svim sportovima za školu (košarka, odbojka, rukomet, nogomet, atletika, kros) te postizao zapažene rezultate na svim natjecanjima. To mi je donijelo titulu Sportaša škole 2005. godine. Kroz rad sa profesorom tjelesnoga zavolio sam rad s ljudima i volio vježbati. Zbog tog profesora odlučio sam postati profesorom tjelesne i zdravstvene kulture kako bi drugima mogao prenositi znanja i vještine bavljenja sportom. Tada su se pojavili prvi problemi... Otac i majka zarađivali su relativno malo novca, a uz to i brat je polazio srednju školu. Izrazio sam želju da idem na studij u Zagreb ali roditelji su mi u jednom vrlo otvorenom razgovoru rekli da oni jednostavno ne mogu financirati moj studij, ako želim studirati za to se moram pobrinuti sam. Pred menom je bila životna odluka... Odustati, srušiti svoje snove o tome da postaneš netko, ili pokušati učiniti sve i korak po korak ostvariti svoj cilj. Postati profesor, nešto što nije nitko postao dugi niz godina u mojoj obitelji. Odlučio sam krenuti u ostvarenje cilja! Odradio sam mukotrpne pripreme za prijamni ispit na kojem sam na kraju završio kao 11. od 650 kandidata iz cijele Hrvatske. Upis je bio riješen. Sljedeći cilj bilo je traženje izvora financiranja. Obzirom na visoki prosjek ocjena u srednjoj školi ostvario sam pravo na smještaj u studentskom domu. Kroz teške trenutke traženja izvora financiranja uspio sam riješiti takozvani studentski kredit u jednoj banci kako bi mogao sam financirati svoj boravak u Zagrebu. Zadužio sam se na 10 godina kako bi ostvario svoj konačni cilj. Uspio sam malo pomalo posložiti stvari i krenula su predavanja. Nova sredina, novi ljudi, život u domu, sam, daleko od svoje obitelji. Promjene koje sam toliko želio a istovremeno ih se toliko i bojao. Nisam se osvrtao

nego gledao naprijed i borio se svaki dan. Za sebe i svoju budućnost. Kada su se stvari donekle posložile slijedio je bolan udarac. Na četvrtoj godini studija iznenada mi je preminuo otac od teške bolesti. Još se sjećam njegovih zadnjih riječi: „Nemoj slučajno da ti padne na pamet odustati od faksa!“ Posljednje riječi kojima mi se obratio. Riječi koje su mi sljedećih godina davale neopisivu snagu i motiv, još jači motiv od onog zaigranog dečka koji želi postati profesor! I postao sam!

Diplomirao sam kao treći student u generaciji sa prosjekom svih položenih ispita od 4, 70. Diplomirao na predmetu psihologija kod profesorice kod koje nitko nije pisao diplomski rad 20 godina. Uvijek su me smatrali ludim, ali znate poslovice :“ Ludim smatraju onoga čija se ludost ne poklapa sa ludošću većine!“ Uvijek sam želio biti drukčiji od većine i u tome sam uspio. Slijedeći korak bio je pronalaženje toliko željenoga posla, posla u struci. Vratio sam se iz Zagreba u Varaždin. Toliko željeni posao niotkud. Ali to je samo opet bio novi izazov koji je trebalo prema mojem shvaćanju „odraditi“. Savladavajući sve izazove kroz život shvatio sam da je sve u životu jako složeno a zapravo tako jednostavno. Život je jednostavan. Ili nešto hoćeš pa ćeš se i potruditi za to i boriti se, ili ćeš odustati i prepustiti se svakodnevicu. Raspitivao sam se, otvarao vrata, smišljao kombinacije, razgovarao sa ravnateljima škola, sa ljudima na Zavodu za zapošljavanje itd. Posložio sam situaciju i u sljedećih godinu dana položio stručni ispit stekavši tako sve kompetencije za rad u školi. Odrađivao toliko stvari bez ikakve plaće vjerujući u svoj rad i onu staru: sve će se jednom isplatiti! I isplatilo se! Ove godine dobio sam stalan toliko željeni posao u svojoj matičnoj osnovnoj školi u svojem rodnom mjestu. Ali nije prošlo bez komplikacija... Bili su razni pritisci na mene i moju obitelj da se moram učlaniti u određenu političku stranku kako bih dobio posao. Razmišljao sam danima i noćima i donio odluku i rekao sam sebi: Nikola, do sada si sve postigao sam svojim rukama, nogama i glavom, nećeš sada prodati svoja životna načela i trud nekoj stranci

koja nešto obećava. I nisam, nisam se nikome prodao i uz sve pritiske ipak dobio posao na pošten način. Konačno se sve isplatilo i cilj koji je postavljen prije 7 i pola godina je ostvaren. Trenutno radim, sretan sam, uživam u životu i ponajprije ga cijenim. Svima želim poručiti, ma kako god to zvučalo, nikada ne odustajte od svojih ciljeva. Postavite si realne ciljeve i težite tome da ih ostvarite. Za sebe mogu reći da sam uspio u jednom dijelu i sada postavljam neke nove ciljeve. Ciljeve o kojima ću moći pisati kada ostarim. Vjerujte, nije lako stalno ustrajati, truditi se, boriti, otvarati vrata jer ponekad vam se čini da to nema smisla. Ali zapamtite, sve će se jednom isplatiti! Na kraju želim podijeliti sa vama jednu poslovicu koja je bila nit vodilja u mojim teškim trenucima. „Strpljenje je moć, s vremenom i strpljenjem i dudov list postaje svila...”

Hrvoje Kapeš:

Trenutno studiram u Mariboru i upad na tamošnji fakultet nije bilo lagan. Kada samo odlučio tamo nastaviti školovanje nisam ni znao što me sve čeka. Trebalo je mnogo dokumenata prevesti na slovenski jezik od strane ovjerenih prevoditelja te zatražiti dozvolu privremenog boravka od slovenske ambasade. Trebao sam prevesti puno papira, a svaki se posebno plaća i nije jeftino, a uz to je veoma skupa i potvrda o privremenom boravku. Isprva nisam niti znao kako tamo stoje stvari glede upisa mene kao stranca, tako da sam nekoliko puta morao otići u Maribor, a tad mi je slovenski jezik još bilo većinom nepoznat. Stanujem u studentskom domu, imao sam sreće što je to privatni dom pa nije bilo nikakvih problema to što dolazim iz druge države. Iako slovenski jezik nije toliko drugačiji od hrvatskog svejedno je bilo veoma teško. Bilo mi je potrebno učiti puno više od slovenskih kolega. Često sam znao koristiti i riječnik, ponekad sam prevodio sa hrvatskog u engleski pa tada u slovenski kako bih bio što točniji. Sa strukovnim predmetima nije bilo previše problema jer je puno matematike tako da tu jezik nije previše bitan. Profesori i kolege su me veoma lijepo prihvatili, te su se svaki dan trudili objasniti mi što nisam razumio, profesori su se čak meni prilagodili i trudili se govoriti hrvatski što me veoma ugodno iznenadilo jer to nisam očekivao. Sad kada pogledam unatrag shvatim da sam veoma ponosan na sebe jer sam sve to uspio u stranoj državi čija pravila nisam poznavao. Jednom sam imao probleme sa policijom jer nisam znao koje sve dokumente trebam. Sada je većina početničkih problema iza mene, riješio sam sve tehničke probleme, a i ulaskom Hrvatske u Europsku uniju su mnoge stvari postale jednostavnije tako da se sad mogu posvetiti samo učenju. Veselim se nastavku studiranja u Mariboru i nisam niti u jednom trenutku požalio što sam otišao u Sloveniju.

Izbira študija tujega jezika, je že sama nakazovala smer študentske izmenjave, vendar sem za sebe vedno govorila, da to ni zame. Študija imam dovolj že tukaj, bo že zadostovalo za znanje in diplomu. Pa sem imela odprte oči in dovolj poguma, da sem zgrabila odlično priložnost in se za tri tedne le podala na izobraževanje profesorjev francoščine v Grenoble v Francijo. Že po tednu tam sem vedela, da mi Erazmus ne uide. In naslednje leto sem po letanju od pisarne do pisarne in pridnemu varčevanju dinarčkov za semester odšla študirat v Toulon. Nove kulture, drugačne navade, zavite birokracije, drug način študija, nepredvidene situacije, nove pokrajine, ljubezni... Vse mi je pomagalo, da imam danes širše obzorje, veliko znanja iz prve roke o drugih kulturah in s tem strpnost za ljudi okrog sebe ter zavedanje, da le ni vse tako, kot si mi mislimo, da je. Predvsem vem, da marsikaj ni tako daleč, da ne bi bilo dosegljivo. Pa naj bo to Pariz ali cilj postati diplomirana profesorica filozofije in francistka. Ta drugi del se mi počasi približuje, počasi predvsem zato, ker so se moji cilji vmes zameglili, pomešali, se izgubili. Danes vem, da je najpomembneje v življenju poslušati sebe in poiskati notranjo željo, ki izvira iz nas samih in ji slediti, pa se bo vse postavilo na svoje mesto. Le včasih traja malo dlje in gre bolj »na trdo«. Srečno v iskanju svojega poslanstva in notranje vizije!

Suzana Anžur

Včasih se sprašujem kaj na tem predragem svetu nas privede do tega da se odpovemo otroškim sanjam in načrtom, po katerih stremimo v mladosti? Je to današnji hiter tempo življenja ali mogoče okolica katera nam nehote sporoča da smo le tisti trop ovčic katere vse rinejo v isto smer in kot posameznik nemogoče karkoli spremenimo. Odgovora ne najdem. Prepričana sem da ga ne najdem zato, ker pač sama sebe nikakor ne morem stlačiti v nek standarden okvir. Kakorkoli se trudim, vedno se najde nek prst ali noga, ki štrli ven. In ponosna sem na to.

Že od malih nog so me vzgajali, da se svet ne deli na moški in ženski del. Da je kvaliteta tvoje osebnosti odvisna le od tebe samega, koliko si pripravljen vložiti v delo, koliko si se pripravljen truditi in koliko spoštovanja pokažeš do drugih ljudi. Vse dobro in vsa vztrajnost se vedno vračata in za sebe lahko rečem da sem dokaz za to. Sedaj teče že 3. leto, odkar opravljam delo poklicne gasilke v Gasilski brigadi Ljubljana in nič se ne zlažem, če rečem da si ne predstavljam sebe v prav nobeni drugi službi. Že od osnovne, srednje šole naprej nikoli nisem prav veliko izbirala kam me bo pot v življenju zanesla, saj sem vedela, da želim, ko »bom velika in bom hodila v službo« početi nekaj kar me veseli in kjer lahko s svojimi rokami nekaj premaknem in pomagam. Da sem na koncu pristala med poklicnimi gasilci se lahko zahvalim včlanitvi v Prostovoljno gasilsko društvo Bizovik. S tem se mi je odprl vpogled v notranjost te humanitarne organizacije. Najprej

skozi otroško igro, s polnoletnostjo pa tudi skozi delo na intervencijah, vajah in izobraževanjih. Vse do tiste točke, ko sem dokončno rekla: »To jaz želim, TO JE TO!«. Sama sebi sem zadala še ne odskočni cilj in sicer, da uspešno zaključim študij in s tem opravim vse obveznosti za nazaj. Le s tem sem si lahko zagotovila, da bom vse svoje misli in energijo lahko usmerila v priprave in treninge za vstop med poklicne gasilce. Začeli sta se dve leti priprav, usmerjeni zgolj v eno točko. Ne le doseči predpisane norme na fizičnem preizkusu za vstop v gasilsko enoto, ampak te norme za vsako ceno maksimalno preseči in s tem stopiti iz povprečja. Glede na to, da do takrat v Gasilski brigadi Ljubljana niso imeli poklicne gasilke, je bilo potrebno stisnit zobe in se dokazati maksimalno. Ko se spominjam za nazaj, koliko spuščениh zabav, koliko izpuščenih kavic po službi je bilo. Vsi so po zaključenem delu odšli na kavo, le jaz sem s potovalko na hrbtu hitela v fitnes, opravil trening in domov na počitek, da bo trening

v naslednjem dnevu še bolj uspešen. Kajti če že v samem startu ciljaš zgolj na to, da zagotoviš minimalnim zahtevam, se ti lahko hitro zgodi da se ušteješ. Malo treme, malo nesigurnosti in že ti lahko zmanjka zgolj tisti en počep ali en trebušnjak... in sanje padejo v vodo. Fizične teste sem opravila in po dolgih 3 dneh dočakala tudi tisti odrešilni klic, ko so mi z ramen padle vse skrbi. Moji prijatelji se včasih pošalijo in rečejo, da v mojem življenju obstajata dve obdobji... Suzana pred brigado in Suzana po brigadi. Ko se danes ozrem nazaj, mi ni žal niti za minuto preteklega življenja. In če bi bilo potrebno, bi enako pot prehodila še enkrat.

A delo še zdaleč ni bilo oz. ni končano. Vstopiti v 100% moški kolektiv ni kar tako. Čeprav sam pri sebi veš zakaj si se odločil opravljati takšno poslanstvo, pa moraš svojo sposobnost vsakodnevno dokazovati. Dokazovati, da nisi le deklica z lepimi nohti in super frizuro, katera je prišla med gasilce gledat na uro. Aaamm, ne hvalaaaa! Tam sem zato, da delam, da opravljam zadane naloge maksimalno in da s sodelavci tvorim najboljšo ekipo!

Danes lahko rečem, da se v svojem poklicu počutim odlično. Delam kar sem si že od nekdaj želel in ni boljšega kot to, da med seboj združiš hobi in službo. V kolektivu delamo dobro in lahko rečem, da sem dosegla še tisti mali skriti cilj, da name ne gledajo le kot nujno zlo, ampak kot na človeka, kateri lahko s svojim obstojem v izmeni doprinese k njenemu boljšemu delu. Vendar globoko v sebi vem, da bi lahko z napačnim pristopom, sanjavo glavo in pomanjkanjem spoštovanja do drugih sodelavcev svojo zgodbo zaključila popolnoma drugače. Ne bi bila prva in nikakor ne zadnja, ki bi se opekla. Tudi meni ni uspelo v prvo. Kar kruta šola za nekoga, kateri je navajen dosegati vse cilje v prvem poizkusu. Vendar takrat sem si rekla, da je vse skupaj le šola za naslednje leto, da je dejansko pred mano obdobje 11 mesecev v katerih lahko premaknem meje le še navzgor. To obdobje sem izkoristila sebi v prid in se naslednje leto na fizičnem testiranju izkazala še toliko bolj.

Zatorej če nekaj ne uspe na prvo žogo, to še ne pomeni, da ne bo uspelo nikoli. V tistem trenutku je potrebno stopiti korak nazaj, globoko vdihniti in realno oceniti kaj storiti. Vsekakor se moramo naučimo, da iz vsega potegniti le najboljše, tisto kar nam lahko za naprej koristi. Ko si razčistimo dejstva in pojme o tem kaj sploh mi sami želimo in ali smo se pripravljene za doseg naših želja potruditi 110%, še le takrat lahko vzamemo zalet in odskočimo naprej, novim zmagam naproti.

PESNIŠKI UTRINKI EKIP z orientacijskega pohoda za skritim zakladom

LOST IN THE WOOD

Krenili smo lagano,
išli malo brže,
prišli smo do zavoja,
pa nas v grabo vrže.

Z išli smo z grabe,
krenili naprej,
došli do križišča,
»Kam pa zdej?«.

Krenili smo v breg
vsi smo moki bili
bili smo žejni
In bi enga geništa spili.

Bilo nam je super,
fajn and good,
zato so i kličemo
Lost in the wood!!!

ekipa: Lost in the wood

Sonce sije, mene znoj oblije,
zaklad pa se še vedno krije,
Nigdje sjene, nigdje hlada,
s nama je jedna cura mlada.
Kao Mariom signala sfali,
tak se naš GPS pokvari,
in se nam zaklad zdi še dalji in dalji.
Storže smo našli in skulpturo naredili,
če bi bila zima, bi se z njimi še pokrili.
Kad krenem u kući, iskra če da poskoči
in pivo v grlo skuči.

ekipa: Iskra

Grozna vročina in sonce povsod
Ob 15.30 krenili smo na pot.
Rime sestavljamo, skulpturo postavljamo,
A prave poti ne najdemo!

2 državi sta se povezali,
0 obžalovali.
1 x vsaj se še dobimo
3 lepe misli podarimo.

ekipa: GPS – LOST!

PROGRAM DELA Z MLADIMI: zbrani predlogi udeležencev

Januar/siječan

- občni zbor mladih
- zimske radosti (smučanje, sankanje, kepanje, delanje snežaka, iglujev)
- odbor mladih
- zimske radosti (skijanje, sanjkanje, grudanje,...)
- snježni gradovi, iglu

Februar/veljača

- šola za gasilsko mladino (spoznavanje gasilske opreme, vaje, prva pomoč)
- izdelovanje mask za pust + ples v maskah
- ples in plesna šola za valentinovo
- škola za vatrogasnu mladež (predavanja, upoznavanje opreme, prva pomoč, vježbe)
- izrada masci za maskare+ples pod maskama
- plesna škola za valentinovo

Marec/ožujak

- izdelovanje voščilnic za materinski dan
- enodnevni izlet (ogled znamenitosti in gasilskega doma v drugem mestu)
- kreativne radionice za majčin dan
- izlet (posjet nekom gradui njihovom vatrogasnom domu)

April/travanj

- kresovanje
- generalno čiščenje gasilskega doma (sodelovanje med mladimi in starimi)
- priprave za vaje (vsako soboto)
- pravljenje krijesova na veliku subotu
- generalno čiščenje vatrogasnog doma (druženje starih i mladih)
- priprave za vježbe (svaku subotu)

Maj/svibanj

- maša in druženje za Florijanovo nedeljo
- ogled gasilske brigade
- vaje za orientacijski tek
- obilježavanje dana Sv. Florijana (misa i druženje)
- posjet javnoj vatrogasnoj postrojb

Junij/lipanj

- začetek vaj (3-krat tedensko)
- čiščenje gasilskih vozil
- vodne igre
- održavanje treninga (3-krat tjedno)
- pranje vatrogasnih vozila + vodene igre

Julij/srpanj

- tekmovanja
- kampi za mladino (druženje s soslednjimi društvi)
- natjecanja
- kampovi za mladež
- druženje sa susjednim dvd-om

Avgust/kolovoz

- tekmovanja
- obisk športnih klubov in ukvarjanje s športom
- natjecanja
- rolanje
- posjet sportskom klubu

September/rujan

- obisk velike kmetije, jahanje konjev
- movie night
- posjet seoskom i manju (jahanje na konjima)
- movie night

Oktober/listopad

- prikaz gašenja požara
- halloween (izrezovanje buč, poslikava obraza)
- prikaz gašenja požara
- halloween (bojanje lica, izrezivanje bundela)

November/studeni

- gasilski kviz
- pregled opreme
- vatrogasni kviz
- provjera opreme

December/prosinac

- okraševanje gasilskega doma
- obisk božička
- izdelovanje daril za družino
- peka piškotov
- izdelovanje čestitk
- ukrašavanje dvd-a za božoč
- posjet djeda božičnjaka djeci
- mladež radi poklone za starije
- izrada čestitki

Karmen & Lorena

NOVI PREDLOGI, IDEJE ... z evalvacijskega srečanja v Varaždinu, konec avgusta

- Jednu večer organizirati Talent show – mnogo ljudi zna pjevati, plesati, neki sport, ima neki skriveni talent, a srami se pokazati ga. Treba ih malo potaknuti, da se ohrabre. (DORIS)
- Ovoj projekt je namenjen operativnim vatrogascima: Kao što nam je poznato, da svaka županija ima više nekih određenih intervencija i kroz godine, društva na tim područjima se »specializiraju« v uklanjanju tih problema, kroz određenu opremu i tehniku gašenja. Znači v tom projektu bi svaki sudionik na jedan dan proveo ostale sudionike projekta kroz svoje društvo i pokazao im opremu, opisao im neke »specifične« intervencije i tim izmjenjivonjem iskustvo, usavršavali svoje znanje. (DENIS)
- Jedan dan bi okupili djecu i mlade tog mjesta gdje se nalazimo te bi ih sudionici razmjene trebali pokušati motivirati, da se što više te djeco priključi vatrogastvu.
- Učenje novih veščin: cilj je, da se v enem tednu vsi udeleženci naučijo nekaj novega: na primer nekaj športnega ali kako se reče živjo/adijo v desetih različnih jeziki ali skuhati nekaj in na koncu izvesti tekmovanje po skupinah. (KARMEN)
- Likovna delavnica – iz različnih materialov izdelujemo državne grbe; PROSTI ČAS MLADIH – mladi sami raziščejo, kako kakovostno porabijo prosti čas v njihovi državi (šport, način druženja, glasbilo), predstavijo, vendar je poudarek na tem, da ostali udeleženci poizkusijo sami. Vedno je zanimivo in zabavno poizkusiti nekaj novega, če pa ti to predstavi vrstnik, je le to še bolj zabavno. (TADEJA)

OBISK GOSTOV, VTIS DNEVA:

Jedan dan u programu razmjene mladih

Vruć kolovoški dan... Zazvonio je telefon, zove županijski zapovjednik... "Čuj, ti si član Odbora za mladež županije. Bi se ekipi pridružio na posjetu mladim vatrogascima na projektu GORA 2013, u Zrečama?" Bez puno razmišljanja, odgovor je bio potvrđan. Zamolio sam šefa slobodan dan i u četvrtak se pojavio na dogovorenom mjestu. Već ujutro bilo je toplo. Mislio sam da će u Sloveniji biti bolje. Kako smo se više približavali Zrečama, temperatura nije popuštala.

Naše druženje s pedesetak polaznika razmjene i današnjim gostima počelo je prezentacijom u PGD-u Zreče. Na prvi pogled nije se moglo raspoznati tko je iz koje države – svi su imali lijepe svijetlozelene majice, a i govor im je bio sličan. Mladi kolega nam je ispričao o povijesti PGD-a i pokazao opremu koju članovi koriste u svojim aktivnostima. Nakon toga uslijedila je radionica u kojoj smo svi zajedno pričali o temama veznim uz rad s mladeži u našim DVD-ima. Nakon podnevne stanke, sudjelovali smo u još jednoj radionici-igri upoznavanja pod nazivom "A 'maš rad svoje susedje? iliti "Voliš svoje susjede?" Ova radionica je bila vrlo aktivna i dan je dovela do usijanja. Bilo je lijepo vidjeti ljude kako trče po sobi pokušavajući zauzeti svoj stolac i otkrivajući male tajne o sebi... Samo se nadam da nismo bili preaktivni... U dobrom društvu vrijeme brzo prođe pa je nama stigao čas da se krene natrag u Varaždin. Ah, te obaveze. Po glavi mi se motalo kako će dan na Gori teći dalje. Kasnije smo saznali da je bilo vrlo zanimljivo i živo. Šteta da nismo imali više vremena. Sve u svemu, lijepo proveden dan uz stečena nova iskustva u društvu mladih kolega i dužnosnike GZ Slovenije. Samo, ostaje žal što nisam mlađi pa da sudjelujem u cijelom projektu. Hvala svima koji su sudjelovali u organizaciji i provedbi ovog projekta i omogućili nam ovaj doživljaj. Nadam se da će biti još prilike za posjet ovakvim događanjima. Ako ste mlađi od 25 godina, svakako se prijavite za sudjelovanje u nekom od sljedećih razmjena.

Zvonko Videc

ZAKLJUČNE ANKETE, vtisi udeležencev

Kaj si se uporabnega naučil?

- Ne šparaj jezika, veliko sprašuj, postavljaljaj si majhne cilje
- Dobila sem veliko idej za igre in projekte, ki jih lahko izvajam z otroci. Poleg tega sem se naučila veliko o sodelovanju, timskem delu z neznanci, zaposlitvi,...
- Lastnosti o sebi, kaj lahko pri sebi izboljšam, da bom bolj kakovostno opravljala delo mentorja in da se izboljšam kot oseba na splošno. Nove metode in načine za delo z mladimi. Kako promovirati sebe, kako komunicirati.
- Kako delati z mladimi, kako jih zabavati, timsko delo, da moramo poslušati druge, ko govorijo in si pomagati med seboj.
- Timskom radu, pravilno komunicirati v društvu.
- Prakso, ki smo si jo izmenjali, lahko realiziram in uporabim skozi leto.
- Kako biti pristupačniji osobama koje ne poznajem i onima koje ne poznaju mene.
- Da se moraš v vsebino poglobiti.
- Kako komunicirati, kako motivirati mladež i biti bolji mentor.
- Svaka igra me naučila nešto, najbitnije timski rad.
- Da več glav več ve; da če si skupaj pomagamo, več zmoremo opraviti.
- Stekao sam nova znanja i vještine koje mogu upotrijebiti u radu sa vatrogasnom mladeži, ali i znanja i viještine koje mogu upotrebljavati u svakodnevi.

DNEVNE 'BARVNE' EVALVACIJE, odgovori skupin

KAJ VAM JE BILO NAJBOLJ VŠEČ?

- Domači zrak
- Zgodbe udeležencev
- Vodne igre
- Igra toaster
- Igra vlog
- Igra borza – vprašanja nam dajo za mislit
- Izdelava plana dela z mladimi
- Skriti zaklad
- Izmenjava izkušenj
- Pozdravi
- Izdelava majice
- Delo po skupinah, ki smo si jih sami izbrali

KAJ STE SE NAUČILI?

- Potrebno je poslušati mišljenje drugih.
- Novo gasilsko vajo
- Kako zabavati mladino z vodo
- Branje med vrsticami
- S trudom lahko res izpolniš svoje sanje
- Zagovarjanje svojega mnenja
- Poslušati druge
- Timsko delo
- Borza je pohlepna
- Niti višja sila (dež) nas ne more ločiti od delavnic
- Da se premlada mladina ne sme zaljubiti v mentorja in če se zgodi napaka, jo je treba priznati.
- Kako biti uspešen biznismen □
- Kako se čim bolje predstaviti in ceniti svoje znanje
- S pogovorom se da doseči marsikaj
- Unovčiti znanje
- Ne zaupaj slepo v zemljevid
- Najvišje nam se dopalo iskanje skrivenog blaga jer smo bili prepušteni sebi, morali smo surađivati i obaviti to. I najbolje od svega i kad smo se izgubili nismo brinuli već se zabavili, smijali i bili »živi i mladi«.
- Ko se izgubiš, ni treba paničariti
- Ne zaupaj vedno domačinom
- Odlična tjeļovjeŹba pokreće i razbudi mrtva tijela
- Da je voda mokra □
- Da moramo včasih tudi sami sebe pohvaliti

ZAKLJUČEK

Zaključne misli partnerja:

Nakon nekog vremena koje je proteklo od završetka navedenog projekta smatram da smo puno pametniji te se na kvalitetan način možemo osvrnuti na sve ono što se zapravo događalo u tih predivnih i nezaboravnih šest dana. Kada sretnem bilo kojeg sudionika uvijek je prvo o čemu pričamo i čemu se zajedno nasmijemo Slovenija... U protekla tri mjeseca od završetka projekta nekoliko puta sam sjedio i analizirao sam projekt. Obzirom da sam poznat u svojoj sredini kao osoba koja inzistira na detaljima, pokušao sam pronaći „grešku“ u organizaciji, provedbi i bilo čemu vezanome za ovaj projekt. Moram priznati sam sebi, a i vama da nisam uspio pronaći niti najsitniju pogrešku. Svi sudionici su bili prezadovoljni, svi su ponijeli prelijepe uspomene, a ono što je najbitnije naučili smo puno novih stvari vezanih uz rad sa vatrogasnom mladeži i djecom. Već nekoliko tjedana našom županijom kruže nove ideje i entuzijazam za rad sa djecom kroz zimski period bez natjecanja. Upravo to je plod ovoga projekta i zbog toga smo presretni što smo bili dio toga.

O tome koliko se Marija Kunstelj pobrinula sa svojom cijelom ekipom za ovaj projekt i njegovu realizaciju smatram da ne trebam trošiti riječi. Jednostavno ću reći: savršenstvo!

Ne mogu opisati na koji način da zahvalimo Mariji i njezinoj ekipi na svemu što su nam pokazali i što su nas naučili. Nadamo se, da ste i vi ponešto naučili i od nas.

Neću više trošiti riječi jer bih mogao sam napisati cijelu brošuru o koristi i potrebama održavanja ovakvog načina suradnje između dvije susjedne zemlje. Smatram da je najbolja referenca održavanja ovakvih projekata zadovoljstvo svih sudionika, a to znači da je cilj postignut!

Marija i ekipa..... jedno veliko HVALA!

Nikola

Razmišljanje organizatorja:

Pogled z razdalje je še lepši kot na zaključku izmenjave. Tisoče misli, priprav, dopisov, telefonov, usklajevanj, vprašanj, dvomov, kreativnih misli..... in odlična ekipa, to je bil proces priprav na izmenjavo. Bomo zadovoljni, zabavni in poučni, domiselni in življenjski? Na odgovor smo čakali več kot pol leta.

Želja po odličnih udeležencih obeh partnerjev se nam je uresničila. Občutili smo zadovoljstvo zaradi sonca na obrazih mladih, iskrenih misli in čudovitih vezi, ki so se stkale med nami. Besede ne opišejo tega, kar je ostalo v nas: nove ideje in predlogi, kako delati z mladimi, kako se predstaviti zunanjemu svetu, kako opisati sebe z zdravo samozavestjo, kako uporabiti sporočila zaigranih zgodb za naš vsakdan, kako se učiti zabavno in prijetno, kako spoznavati sebe, da tudi zunanji svet lahko spoznamo bolje....

Udeleženci izmenjava GORA: hvala za čudovito sodelovanje in vaš prispevek k odličnim vtisom enotedenskih aktivnosti.

Saša, Jože, Klemen, Nika in Jana: bili ste fantastična skupina. Želim si, da ostanemo skupaj! Lahko tudi z novimi prijatelji in sodelavci.

Nikola, hvala za tvoje vodenje in veselim se vseh novih projektov, ki jih bomo izvedli skupaj!

Stjepan, hvala za tvoj skriti del sodelovanja in motivacijo hrvaških udeležencev! Pridruži se nam na izmenjavi v aprilu 2014!

Marija